

CALEA MÂNTUIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

Postul bucuriei Nașterii Domnului

Perioada Postului Nașterii Domnului care a început de câteva zile vine să structureze viața noastră lăuntrică, introducându-ne în atmosfera pocăinței, a smereniei, a rugăciunii stăruitoare și nu în ultimul rând, a înfrânării de la unele alimente, toate acestea cu scopul de a pregăti calea spre bucuria Praznicului Nașterii Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Căutând o fundamentare biblică pentru faptul postirii, precizăm că acesta apare încă de la început, în cartea Facerii, ca poruncă divină: „din toți pomii din rai poți să mănânci, numai din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca vei muri negreșit” (Facere 2, 16-17). Mântuitorul Hristos de asemenea postește și îndeamnă la postire (Matei 4, 2; Luca 4, 2; Matei 17, 21, Marcu 9, 29). Istoria Bisericii ne demonstrează faptul că postul a fost nedespărțit de viața ei încă de la început (Fapte 13, 3; Fapte 14, 23; I Cor. 7, 5). Postul este un așezământ sfânt al Bisericii la care nu putem și nu trebuie să renunțăm. El este și rămâne un mijloc de mântuire și de desăvârșire.

Din punctul de vedere al Bisericii, postul reunește două aspecte: o rânduială liturgică specială și înfrânarea postelor trupului. Identificăm mai multe sensuri ale postirii, care descoperă nu numai drumul omului prin nevoițe spre cunoașterea sensului vieții sale, ci și grija părintească a Bisericii față de diferitele situații concrete ale existenței omului:

- *postul de hrană*, care este un medicament pentru trup, eliberându-l de toate acumulările dăunătoare care pot deveni cauza unor boli grave;

- *postul duhovnicesc* care ne prilejuiește înaintarea duhovnicească, pentru că face ca sufletul să biruiască asupra patimilor trupesti. Postul este jertfă bineplăcută lui Dumnezeu, fiind un act de cult, lucrare a pocăinței

pentru păcatele săvârșite și un exercițiu de a pune început virtuților de tot felul. Postul este o condiție pentru dobândirea sfințeniei.

În prezentul material ne vom referi doar la *postul cel trupesc*, urmând ca în numărul viitor al publicației noastre să abordăm și problema postului duhovnicesc.

Pentru creștinul simplu, postul înseamnă abținerea de la anumite mâncăruri și băuturi pentru o anumită perioadă de timp. În accepțiunea cea mai simplă, postul reprezintă abținerea de la mâncare și băutură. Desigur, postul nu este doar atât, dar abținerea aceasta este esențială, pentru că înfrânându-ne de la anumite mâncăruri, învățăm să ne înfrânăm treptat de la orice rău. Acest lucru trebuie mărturisit, dar mai ales trebuie crezut, pentru că prea adesea printre noi auzim voci care afirmă: „nu e păcat ce pui în gură, ci ceea ce iese din gură”. Dar dacă în gură intră orice, este foarte probabil ca din ea, și din întregul nostru trup, să iasă orice. Neînfrânarea într-o anumită latură a vieții noastre poate aduce neînfrânare în tot ceea ce facem. Când gura postește și mintea postește, ochii postesc, într-un cuvânt, toate pornirile violente din om sunt „de stăpânit”. Tocmai de aceea, Biserica rânduieste în cursul unui an calendaristic, perioade de post, pentru ca prin acest exercițiu să disciplinăm viața noastră în trup și în duh. Prin aceasta Biserica nu dorește atât să impună un anumit rigorism, ea fiind semnul bucuriei Învierii lui Hristos pe pământ, cât să aducă o orientare sănătoasă asupra sensului vieții omului, care nu se împlinește numai prin mâncare și băutură. Să ne amintim doar faptul că la începutul omenirii, mâncarea din „pomul oprit” a dus la pierderea vieții și comunicării cu Dumnezeu.

Continuare în pagina 2

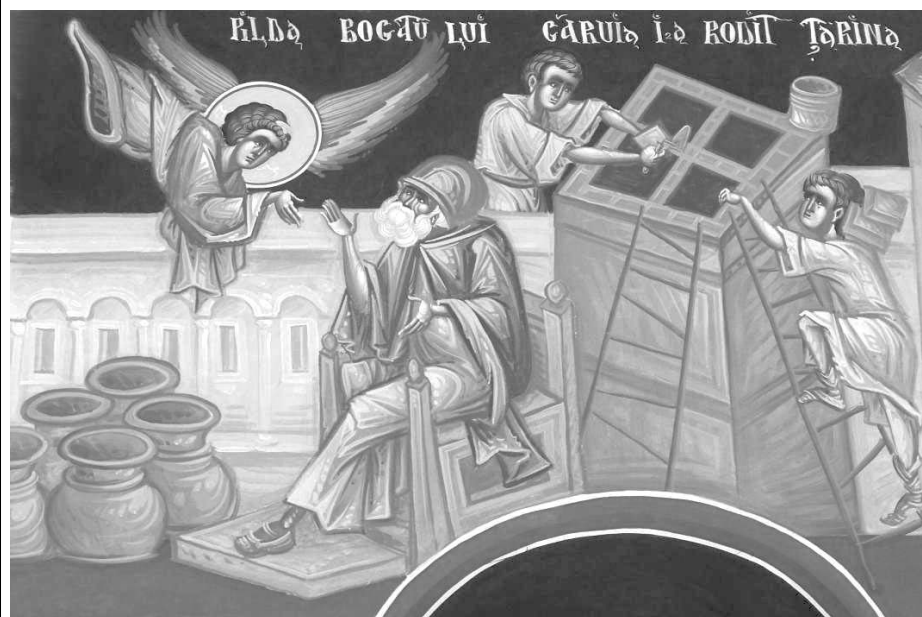
Pr. Lucian FARCAȘIU

PREDICA

Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina

Duminica a XXVI-a după Rusalii

„Zis-a Domnul pilda aceasta: unui om bogat i-a rodit țarina și se gândea în sine, zicând: ce voi face, căci nu am unde să-mi strâng roadele mele? Dar și-a zis: aceasta voi face: voi strica hambarele mele și mai mari le voi zidi; și voi strânge acolo toate roadele mele și bunătățile mele. Apoi voi zice sufletului meu: suflete, acum ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te. Însă Dumnezeu i-a zis: nebune, în această noapte vor cere de la tine sufletul tău; iar cele ce ai strâns tu ale cui vor fi? Așa se întâmplă cu cel care-și adună comoară pentru sine însuși, și nu în Dumnezeu se îmbogățește” (Luca 12, 16-21).

Sfânta Evanghelie de astăzi ne înfățișează chipul unui om bogat și lacom, căruia i-a rodit țarina și care și-a lărgit hambarele ca să adune în ele roadele sale. Acesta, dominat de egoism, cugeta numai la sine și la plăcerile legate de mâncare, băutură și trai îmbelșugat (Luca 12, 17-19). În loc să se preocupe de cele mai presus de lume, el râvnește să dobândească lumea aceasta. În loc să-L adore pe Dumnezeu, el își face idoli din avuțiile sale. Dar iată că, într-o noapte, când nu se aștepta, acest „nebun” a trebuit să restituie sufletul său Creatorului. După o viață fără Dumnezeu, a urmat pentru acest bogat o veșnicie de durere, întristare și suspin.

Să privim mai îndeaproape această pildă. Mântuitorul începe prin a spune: „Unui om bogat i-a rodit țarina”. Bogatul „cugeta în sine” ce să facă. Ceea ce ne spunem nouă înșine este important. Dezvăluie omul interior. Arată cine suntem cu adevărat. Nu ceea ce un om îi spune soției sau duhovnicului arată adevărata personalitate, ci ceea ce își spune sieși. Ce a cugetat bogatul în sinea lui? Cuprinzându-și cu privirea recolta masivă, ar fi putut să se gândească la pământul roditor pe care i-l-a dat Dumnezeu, cu ploaie și cu soare. Ar fi putut să se gândească la sănătatea lui excelentă și la numeroșii lucrători credincioși care au ajutat la cultivarea terenului pentru a produce o recoltă atât de bogată. Ar fi putut să se gândească la Dumnezeu și să Îi mulțumească pentru

toate aceste daruri. Ar fi putut să spună: „Îți mulțumesc, Doamne, pentru că mi-ai dăruit mult mai mult decât voi avea vreodată nevoie pentru mine însumi. Pentru a-Ți arăta cât de recunoscător sunt, voi folosi o parte din această recoltă pentru a-i hrăni pe cei săraci”.

Din păcate însă, nu acestea au fost cuvintele pe care le-a spus. Ascultând conversația lui cu sine însuși, vedem că nu conștientizează ce îi datorează lui Dumnezeu și confracților săi. Singurul lui gând este despre sine, cum poate să depoziteze mai bine totul.

În scurta sa conversație cu sine, observăm că de câte ori se referă la sine, folosește pronumele personal și posesiv: „eu... mele... meu...”. Nici o dată nu se gândește la altcineva care ar avea de a face cu succesul său. Dacă bogatul nu avea destule hambare, existau alte locuri în care să își poată pune grânele, după cuvântul Sfântului Ambrozie al Milanului: „Tu ai hambare – pieptul celui nevoiaș, casele văduvelor, gurile orfanilor și ale copiilor”.

Bogatul își continuă conversația: „Suflete, acum ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani”. Aceste multe bunătăți ale sale îi dau un fals sentiment de siguranță. El nu are nevoie de Dumnezeu; nu are nevoie de rugăciune; pentru că are atâtea altele. El simte că bogățiile sunt zidul lui de apărare împotriva tuturor relelor.

Continuare în pagina 2

Traian NOJEA

Din sumar

- ▶ IPS Arhiepiscop Timotei prezent la Consiliul Facultății de Teologie Ortodoxă din Arad pagina 3, *Filip Albu*
- ▶ In memoriam: Material omagial, dedicat Părintelui Arhid. Prof. Univ. Dr. H.C. Constantin Voicu pagina 3, *Stelian Gomboș*
- ▶ Știri pagina 4

Postul bucuriei Nașterii Domnului

Urmare din pagina 1

Deznodământul acestei drame îl cunoaștem cu toții. Omul pierde Raiul, nu pentru că Dumnezeu a dorit aceasta, ci pentru că omul singur s-a exclus de acolo. Alegerea sa de a mânca a însemnat, în ultimă instanță, refuzul de a participa la viața dumnezeiască pe care o avea până în acel moment. Tocmai de aceea, Biserica caută să îl înalțe din nou pe om către dimensiunea sfințeniei, prin Post, adică propunându-i din nou ceea ce el a refuzat la început. Așadar, postim pentru a participa la veșnicie. În aceasta constă sensul postirii dinaintea sărbătorii Nașterii Domnului.

Postul acesta este unul al bucuriei pentru coborârea în lume a Fiului lui Dumnezeu pentru a lucra mântuirea noastră, adică reintegrarea noastră în ritmul vieții dumnezeiești, pe care am avut-o la început, dar pe care nu am păstrat-o. Ce finalitate are pentru omul care nu a postit, adică nu s-a angajat în ritmul vieții dumnezeiești pe care ne-o propune Biserica, marele act al smereniei Fiului lui Dumnezeu coborât în istorie pentru mântuirea noastră? În ultimă instanță, care este bucuria „creștinului” pentru bucatele „de dulce” de pe masa de Crăciun, dacă, oricum, postul nu a însemnat pentru el abținerea de la aceste mâncăruri? Suntem noi, oare, dintr-o dată atât de mult legați de „bunurile” materiale ale lumii acesteia? Să nu uităm: creștinul este chemat spre a transfigura materialitatea lumii și nu spre a se lăsa biruit de ea, ci a o spiritualiza, a și-o asuma spre îndumnezeire.

Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina

Urmare din pagina 1

Nu s-a gândit deloc la moarte. De fapt, multe lui bunătăți fac să fie dificil pentru el să contemple moartea. El ilustrează ceea ce a spus odată un alt om foarte bogat. După ce s-a dus să viziteze o proprietate luxoasă, a remarcat: „Acestea sunt lucrurile care te fac cu greu să mori”.

Să comparăm falsa lui siguranță cu siguranța reală a unuia dintre primii creștini. „Te voi exila”, i-a spus magistratul roman. „Nu puteți”, i-a răspuns creștinul. „Lumea întreagă este casa Tatălui meu”. „Te voi omorî”. „Moartea mă va duce la Dumnezeu”. „Îți voi lua comorile”. „Nu puteți, deoarece comoara mea este în ceruri”. „Te voi duce departe de oameni și nu vei mai avea nici un prieten”. „Nu puteți, deoarece am un Prieten de care nu mă puteți despărți”. Siguranța lui nu era bazată pe hambare mai mari sau pe multe bunătăți, ci pe Însuși Dumnezeu.

„Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani”. El a uitat cu totul de timp. Credea că va trăi veșnic. Și-a făcut planuri pentru „mulți ani”, deși mai avea doar o zi de trăit. El nu ar fi urmat să lucreze până la moarte. Știa când să se oprească. „Odihnește-te”. Urma să încetinească ritmul și să trăiască. Nu ar fi făcut un atac de cord. Urma să se retragă. Și-a făcut planuri atente și detaliate pentru a se bucura de averea sa. Urma să se bucure acum. Urma să găsească acum fericire în a mânca, a bea, a-și face poftele. „Iar Dumnezeu i-a zis: Nebune!”. În culmea succesului său, Dumnezeu îi apare bogatului și îl numește „nebul”. Am putea să nu fim de acord cu Dumnezeu că acest om a fost nebul. A fost un om de succes, dar a fost oare

nebul? În fond, nu aceasta este și filosofia noastră despre succes, să ne extindem afacerile, economiile, proprietățile și să privim spre ziua în care vom putea să spunem sufletelor noastre: „Odihnește-te, mânăncă, bea, veselește-te”? Însă Dumnezeu insistă că acest om a fost nebul. A fost nebul pentru că s-a preocupat de lucruri mărunte. Lucruri mărunte? A-ți câștiga existența este un lucru mărunț? Da, în comparație cu a-ți trăi existența. A găsi plăcere este un lucru mărunț? Da, în comparație cu a găsi un scop. A te gândi la construirea unor hambare mai mari și la sporirea averii tale este un lucru mărunț? Da, în comparație cu a te gândi la îmbunătățirea stării sufletului tău și a lumii din jurul tău.

În ciuda succesului său material, acest om a fost nebul. A trăit doar pentru sine. A uitat de aproapele său. A uitat de Dumnezeu. A uitat adevăratul lui scop în viață. A uitat că omul nu este ceea ce are, ci ceea ce este... Marele scriitor francez Honoré de Balzac a creat în nuvela *Eugenie Grandet* personajul „Moș Grandet”, un avar atât de preocupat de bunurile pământești, încât în momentul morții, când fiica sa a venit să-i spună: „Tată, binecuvântează-mă înainte de a muri”, în loc s-o binecuvinteze, i-a spus: „Bagă de seamă, păstrează bine, nu da nimănui nimic din toate bunurile ce ți le-am lăsat. Am să-ți cer socoteala dincolo, când vei veni, despre ce-ai făcut cu averile mele. Să nu le risipești, nici să dai nimănui nimic”.

„Și cele ce ai strâns ale cui vor fi?” Bogatul a fost atât de absorbit de sine încât nu a avut nici un prieten căruia să îi poată lăsa bunurile sale. Cât de mult a lăsat în urmă? Toate bunurile pentru care a lucrat în viața sa! Nimănui! La această între-

bare se poate răspunde în două feluri: ale altora, dacă le-am adunat pentru noi; ale noastre, dacă le-am împărțit cu alții (ÎPS Antonie Plămădeală).

„Așa se întâmplă cu cel ce-și adună comoară pentru sine însuși și nu în Dumnezeu se îmbogățește”. Bogăția care contează în ochii lui Dumnezeu este adunată de un suflet care a învățat să se roage, de o conștiință clară, de o viață închinată Celui care a creat cerul și pământul, de un suflet care a căutat și a primit iertarea lui Dumnezeu, de un om care crede că toate hambarele pe care le are sunt cu adevărat ale lui Dumnezeu, încredințate Lui pentru a fi folosite nu doar pentru sine, ci și pentru alții. Așa după cum i-a scris Sfântul Apostol Pavel lui Timotei, „Celor bogați în veacul de acum poruncește-le să nu se semețească, nici să-și pună nădejdea în bogăția cea nestatornică, ci în Dumnezeul cel viu, Care ne dă cu belșug toate, spre îndulcirea noastră, să facă ce e bine, să se înavuțească în fapte bune, să fie darnici, să fie cu inimă largă, agonisindu-și lor bună temelie în veacul viitor, ca să dobândească, cu adevărat, viața veșnică” (1 Timotei 6, 17 – 19).

Într-o zi, un bogat proprietar de pământuri i-a arătat unui tânăr preot imensa sa fermă. „Totul în acea direcție, cât de departe poți vedea, este al meu”, a spus el. Apoi întorcându-se spre est, sud și vest, a spus același lucru. Tânărul preot i-a răspuns: „Mai întors spre toate cele patru direcții ale pământului, și mi-ai arătat tot ce ai. Un lucru însă nu mi-ai spus”. Și-a ridicat mâna și a arătat în sus: „Cât de mult ai în acea direcție?”

„Așa se întâmplă cu cel care-și adună comoară pentru sine însuși, și nu în Dumnezeu se îmbogățește...”

IPS Arhiepiscop Timotei prezent la Consiliul Facultății de Teologie Ortodoxă din Arad

În data de 15 Noiembrie, odată cu începerea Postului Nașterii Domnului, la invitația decanului Facultății de Teologie Ortodoxă „Ilarioan V. Felea” din cadrul Universității „Aurel Vlaicu”, Înaltpreasfințitul Părinte Dr. Timotei Sevcicu, Arhiepiscopul Aradului a fost prezent la ședința Consiliului Facultății.

Pe ordinea de zi s-au aflat următoarele puncte: Informarea decanului; mulțumiri adresate ÎPS dr. Timotei Sevcicu pentru sprijinul acordat în manifestările aniversare desfășurate; Restaurarea clădirii Facultății de Teologie (acoperișul clădirii, săli de curs, sala festivă, cabinete, curtea facultății, sala profesorală); Reamenajarea unui nou loc al bibliotecii facultății și a sălii de lectură; Achiziționarea de carte teologică și reviste de specialitate pentru biblioteca facultății; Cercetarea

științifică: Studia Doctoralia, Revista Teologia (este cotate în ERICH PLUS), Anuarul facultății, Volumul de studii dedicat celor 25 de ani de învățământ teologic la Arad; Concertul de colinde;

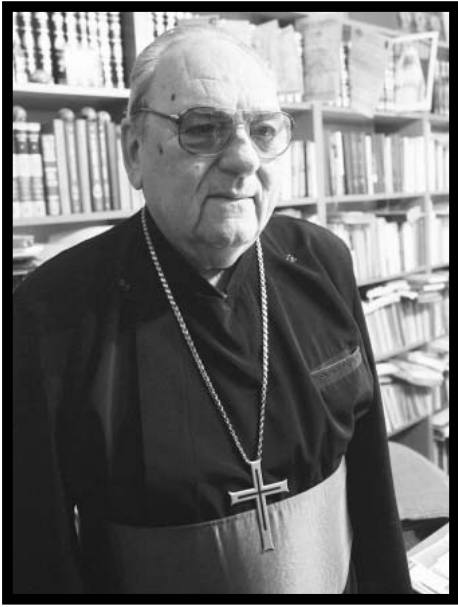
Procesul de învățământ. Exigențe; Noile criterii CNADTCU; Întărirea școlii doctorale: Simpozionul Școlii Doctorale; Simpozionul Universității „Aurel Vlaicu” din Arad, 08.12.2016; Diverse.

În debutul ședinței, părintele decan, Pr. Prof. Dr. Cristinel Ioja, a mulțumit Înaltpreasfințeniei Sale pentru prezență și pentru susținerea acestei școli teologice, asigurându-l de toată cooperarea și ascultarea cadrelor didactice și a studenților.

În cuvântul Său ÎPS Sa a evidențiat câteva aspecte care privesc menținerea școlii teologice în slujba Bisericii, cadrele didactice fiind invitate să-i îndrume și pe studenți în acest spirit, ținând cont de contextul actual în care trăim astăzi.

În continuare, au fost luate în discuție și aprobate acele măsuri care să ducă la coerența sistemului educațional și academic din această instituție academică.

Pr. Filip ALBU

In memoriam: Material omagial, dedicat Părintelui Arhid. Prof. Univ. Dr. H.C. Constantin Voicu, cu prilejul împlinirii unui an de la nașterea sa în viața cea cerească

Părintele Arhid. Prof. Univ. Dr. H.C. Constantin Voicu s-a născut în data 5 decembrie 1929, în orașul Brașov, într-o familie evlavioasă. Cursurile primare, și studiile liceale și le-a făcut la binecunoscutul Liceu „Andrei Șaguna”, din localitatea natală. Și-a luat examenul de bacalaureat în anul 1948, după care a urmat cursurile Institutului Teologic de grad Universitar din Sibiu în perioada anilor 1948-1952. După finalizarea studiilor de licență, și-a continuat pregătirea și aprofundarea teologică la Institutul Teologic de grad Universitar din București, unde a frecventat cursurile de doctorat, la Secția istorică, specializarea Patrologie și Literatură postpatristică, sub îndrumarea Pr. Prof. Dr. Ioan G. Coman. În anul 1975 și-a susținut teza de doctorat cu titlul „Teologia muncii la Sfântul Ioan Gură de Aur și actualitatea ei”.

A urmat cursuri de specializare postdoctorală la Facultățile de Teologie Protestantă din Neuchâtel și Geneva (Elveția) între anii 1977-1978.

În anul 1952, va fi hirotonit ca și diacon de către vrednicul de pomenire Mitropolit al Ardealului Nicolae Bălan (1920-1955), iar în anul 1976 a fost hirotesit arhidiacon stavrofor. În această calitate Părintele Constantin Voicu s-a dedicat o viață întreagă slujirii ca diacon la catedrala mitropolitană cu hramul „Sfânta Treime” din Sibiu. A fost membru, în mai multe legislaturi, în *Adunarea Eparhială* a Arhiepiscopiei Sibiului și în *Adunarea Națională Bisericească*.

Activitatea profesională s-a concretizat și în îndeplinirea succesivă a mai multor funcții în cadrul Institutului Teologic de grad Universitar (ulterior Facultatea de Teologie „Andrei Șaguna”) din cadrul Universității „Lucian Blaga” din Sibiu, bibliotecar al Bibliotecii mitropolitane (1952-1959); secretar-șef al Institutului Teologic de grad Universitar Sibiu (1959-1973); lector universitar (disciplina Patrologie și Literatură postpatristică, 1973-1975); conferențiar universitar (aceeași disciplină, 1975-1976); profesor universitar (aceeași disciplină, 1976-1996).

Pe linie administrativă, între anii 1976-1979 a îndeplinit funcția de prorector al Institutului Teologic de grad Universitar din Sibiu, iar între anii 1979-1992 pe cea de rector, fiind cel mai longeviv rector din istoria acestei instituții.

În perioada în care a condus în calitate de prorector și apoi ca rector al Institutului Teologic de grad Universitar din Sibiu, Precucernicia Sa a pus mult suflet și devotament pentru buna desfășurare a activității acestei instituții, ajutând la promovarea mai multor cadre didactice tinere, bine pregătite, care au reușit să mențină la aceeași cotă înaltă învățământul teologic sibian, a cărui faimă a fost și este recunoscută atât în țară cât și în străinătate.

Perioada anilor 1979-1989 a fost una extrem de dificilă pentru Biserică în general și pentru învățământul teologic în special. Au fost ani grei, ani de încercări, dar tenacitatea și spiritul inventiv al Pă-

rintelui Rector au reușit să surmonteze toate opreliștile și toate încercările. În ciuda acestor greutăți, Precucernicia Sa a făcut dovada unei înalte și abile diplomații bisericești, reușind, cu ajutorul lui Dumnezeu, să rezolve toate problemele care au apărut. Cu toate că autoritățile comuniste au încercat să reducă numărul studenților teologi și să limiteze accesul tinerilor spre teologie, dânsul a reușit să dejoace cu abilitate acest plan în așa fel încât an de an numărul studenților teologi a crescut, iar pe foarte mulți preoți și monahi, în pofida interdicțiilor autorităților de atunci, ia ajutat să-și completeze studiile teologice, la forma fără frecvență. Am putea spune că a fost omul providențial pentru acele vremuri. Dumnezeu a știut să-și aleagă oamenii potriviți pentru a-și putea îndeplini planurile pe care le-a avut cu învățământul teologic. Patriarhul Teoctist precum și I.P.S. Părinte Antonie Plămădeală - Mitropolitul Ardealului au recunoscut și a apreciat în mod cu totul aparte efortul și calitățile sale.

În perioada cât a fost rector și-a dat tot interesul pentru a ridica prestigiul Institutului Teologic de grad Universitar din Sibiu, reușind, după mari și susținute eforturi să obțină, în anul 1984, dreptul pentru ca această renumită școală de teologie românească să organizeze cursuri de doctorat și să acorde titlul de „doctor în teologie”. Este interesant faptul că în această perioadă grea prea puțini au fost aceia care și-au dorit să conducă destinele învățământului teologic, pentru ca imediat după 1989 când situația din România s-a schimbat și nu au mai fost atâtea riscuri să apară și alți pretendenți la conducere.

Astfel, după 37 de ani de trudă la Institutul Teologic din Sibiu, în anul 1996 a s-a transferat pe postul de profesor universitar la disciplina Patrologie și Literatură postpatristică la noua Facultate de Teologie Ortodoxă din cadrul Universității „1 Decembrie 1918” din Alba-Iulia, așezământ la a cărui înființare a avut un aport deosebit. Între anii 1996-2000 a deținut și funcția de decan al acestei facultăți. Aici a trebuit să muncească din greu la temeliile noii Facultăți de Teologie, dar experiența acumulată pe parcursul zecilor de ani, a reușit să dea roade.

În primăvara anului 2000 a fost ales ca Decan al Facultății de Teologie Ortodoxă din cadrul Universității din Oradea. De fapt, aici a venit ca și profesor asociat la disciplina Patrologie și Literatură postpatristică din anul 1992.

Eu l-am avut ca profesor în anii 1 și 2, și cu toții am reușit să cunoaștem: „...un prototip și un profil de dascăl, model de urmat...”

După alegerea sa ca și decan al Facultății de Teologie din Oradea s-a implicat cu multă dragoste pentru promovarea tinerelor cadre universitare, astfel că din vara anului 2000 a înființat revista Facultății „Orizonturi Teologice”. În această revistă au publicat studii de specialitate numeroase cadre didactice de la Facultatea de Teologie din Oradea, dar și din alte centre universitare din țară și străinătate, precum și numeroși doctoranzi.

Ca și decan al Facultății de Teologie s-a bucurat de dragostea, prețuirea și ajutorul vrednicului de pomenire, rector al Universității din Oradea Prof. Univ. Dr. Ing. Teodor Maghiar. Cu ajutorul acestuia a definitivat lucrările de finalizare la noua capelă a Facultății; pictură, iconostas, mobilier, iar la consacrarea capelei în anul 2002 a participat și P. F. Părinte Teoctist - Patriarhul de atunci al României. De asemenea s-a îngrijit și de biblioteca Facultății contribuit la îmbogățirea acesteia

prin dotarea și donarea a numeroase cărți.

În cei 4 ani cât a fost decanul Facultății de Teologie Ortodoxă din Oradea a reușit să ridice prestigiul acestei instituții de învățământ superior, prin simpozioanele naționale și internaționale pe care le-a organizat. Tot în această perioadă la propunerea Facultății de Teologie, Universitatea din Oradea a acordat titlul de Doctor Honoris Causa mai multor personalități teologice din străinătate dintre care amintim: Stylianos Papadopoulos - Atena, Hans Schwarz - Regensburg, Constantine Scouteris - Atena, Albert Rauch - Regensburg. A fost un om al păcii și iubirii interconfesionale, un exemplu și model pe care ar fi bine să-l urmeze și alții.

În anul 2004 s-a pensionat, după o activitate de peste 50 de ani.

În volumul omagial „*Arhid. Prof. Univ. Dr. Constantin Voicu Dr. H. C. Universitatea Oradea o viață în slujba Bisericii și a școlii românești*”, mai multe personalități au dorit să-l omagieze și să-i aducă recunoștința pentru tot ceea ce a făcut pe parcursul celor peste 50 de ani de activitate și de aceea aș dori să amintesc câteva dintre acestea. Vreau să precizez că aceste aprecieri au fost făcute când Părintele Voicu era în pensie și de aceea consider că ele au fost făcute cu sinceritate și nu din interes. În calitate de ucenic al Părintelui Voicu am vrut să scriu mai multe despre realizările Sale în volumul omagial, dar nu m-a lăsat, din smerenie, considerând că pentru binele pe care l-a făcut nu a dorit să fie apreciat și răsplătit de oameni ci de Dumnezeu.

Pe parcursul celor peste 50 de ani de muncă în ogrorul Bisericii, Părintele Constantin Voicu s-a întâlnit cu multe personalități bisericești din țară și străinătate, iar calitățile sale au fost recunoscute și apreciate de toți cei care l-au întâlnit și cunoscut.

De puternica prietenie care s-a legat între Prof. Univ. Dr. Ing. Teodor Maghiar și Părintele Constantin Voicu au fost legate cele mai mari realizări ale Facultății de Teologie din Oradea, fiind și cei mai frumoși ani, cred că și colegii mei sunt de acord cu această părere, iar pentru bucuria de a-i fi întâlnit îi mulțumesc lui Dumnezeu spunând: „*Mărire Ție, Doamne, pentru oamenii pe care Pronia Ta mi i-a adus în cale!*”

Activitatea sa de cercetare teologică constă în publicarea a 8 lucrări de specialitate (dintre care 2 în colaborare), și a peste 130 de articole și studii în revistele și periodicele bisericești. De asemenea, a participat la peste 40 de conferințe, congrese, simpozioane și întruniri interne și internaționale, la care a prezentat comunicări sau referate.

În domeniul **activității didactice**, trebuie amintit faptul că pe parcursul celor 33 de ani de activitate la catedră a îndrumat peste 600 de studenți în vederea elaborării tezei de licență, iar în calitate de conducător de doctorat a avut sub îndrumare circa 90 de doctoranzi, dintre care 77 sunt deja doctori, iar 14 sunt cadre didactice și ierarhi.

A făcut parte din (150) comisii de examen pentru susținere a tezei de doctorat, atât în domeniul teologie, cât și în domeniul adiacente precum filosofia și istoria, în câteva din marile centre universitare din țară.

Timp de mai mulți ani a fost membru în *Comisia Națională de Atestare a Diplomelor și Titurilor Universitare* (CNADTU) și în *Consiliul Național al Cercetării științifice din Învățământul Superior* (CNCSIS), comisii din cadrul

Ministerului Educației Naționale, precum și în *Consiliul Național de Atestare și Acreditare Academică* (CNAAA).

De asemenea, a fost membru activ în unele societăți și asociații științifice internaționale precum: *Asociația Internațională de Studii Patristice de la Oxford*, *Seminarul de Istorie Sud-Est Europeană*, *Conferința Bisericilor Europene și Consiliul Ecumenic al Bisericilor*. În mod activ a participat și în *Comisia de Istorie Ecclesiastică Comparată* din România.

Pentru această activitate prestigioasă în anul 2004 a primit ordinul „Meritul Cultural”, în grad de ofițer din partea Președintelui României.

Ca o recunoaștere a meritelor sale incontestabile pe linie didactică și a aportului adus la dezvoltare teologiei patristice românești, în anul 2004, Precucernicia Sa a primit titlul de „Doctor Honoris Causa” al Universității din Oradea.

Implicarea sa fără nici o ezitare în slujirea Bisericii i-a fost recunoscută răsplătită prin decernarea mai multor distincții bisericești, primind cruci patriarhale din partea Patriarhilor Iustinian Marina (1976), Iustin Moisescu (1982), Teoctist Arăpașu (1988 și 2001). În luna octombrie 2009, în cadrul unei sesiuni speciale a Sfântului Sinod, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel Ciobotea i-a conferit Diploma și Crucea patriarhală, clasa I, pentru activitatea neobosită depusă pe tărâm didactic și în slujirea Bisericii. De asemenea, în anul 2006. Înalt Preasfinția Sa Prof. Univ. Dr. Laurențiu Streza, Mitropolitul Ardealului, ca o recunoaștere a meritelor sale l-a decorat cu Crucea Șaguniană, cea mai înaltă distincție a Mitropoliei Ardealului.

Pentru neobosita muncă pe care a depus-o în slujba Bisericii, în anul 1987 Sanctitatea Sa Patriarhul Ecumenic al Constantinopolului, Demetrios I (1971-1991) i-a conferit crucea patriarhală.

A rămas în conștiința și amintirea generațiilor de studenți de la Sibiu, ca și a celor din Alba-Iulia și Oradea ca un adevărat părinte sufletesc, arătându-le acestora în permanență înțelegere, dragoste și bunăvoință. Părintele Voicu a înțeles că bunătața - ca virtute creștină - constituie cea mai trainică legătură spirituală dintre oameni, că ea este fundamentul liniștii, fericirii și ne ajută să realizăm armonia dintre credință și faptă.

Din cele prezentate, am reușit să vedem un model și exemplu demn de urmat atât ca activitate științifică, dar mai ales de iubire față de Dumnezeu și semenii și cred că de aceea, Bunul Dumnezeu l-a binecuvântat cu o viață lungă de aproape 86 de ani, P. C. Arhid. Prof. Univ. Dr. Dr. H. C. Constantin Voicu a rămas pentru noi: „*Tata Voicu.*”

În concluzia și încheierea acestui material comemorativ - omagial, vom afirma și reține cu toată convingerea că cele mai mari calități ale Părintelui Arhid. Profesor Constantin Voicu au fost dragostea, înțelegerea și răbdarea pe care le-a manifestat fără încetare față de toți cei care i-au cerut sprijinul academic și părintesc. Aceste trăsături sufletești l-au făcut căutat și prețuit de toți ucenicii săi care au devenit ierarhi, profesori, clerici și buni slujitori ai Bisericii.

Acum, la împlinirea unui an de la trecerea sa la sfintele și cereștile lăcașuri, ne rugăm lui Dumnezeu Preabunul și Atotmiostivul, să-l așeze cu dreptii și să-l numere cu aleșii Săi, în Împărăția cea Preaveșnică a Sfintei Treimi!

Veșnica lui pomenire din neam în neam! Amin!...

Stelian GOMBOȘ

ȘTIRI

Instalare de preot în Parohia Arad-Grădiște

În Duminica a 25-a după Rusalii, 13 noiembrie 2016, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a săvârșit Slujba Vecerniei, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, în biserica cu hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”, din Parohia Arad-Grădiște, Protopopiatul Arad. Din sobor, pe lângă părinții consilieri de la Centrul Eparhial, au mai făcut parte părintele arhim. Ilarion Tăucean, starețul Mănăstirii Feredu, părintele Andrei Danciu, parohul Bisericii Ortodoxe Române „Sfântul Arhanghel Mihail și Sfântul Voievod Ștefan cel Mare” din Praga, Cehia și alți preoți. Evenimentul a fost prilejuit de instalarea noului preot paroh în persoana părintelui Mihai-Octavian Blaj, consilier economic în cadrul Arhiepiscopiei Aradului, în urma pensionării părintelui Viorel Mierlușcă, care a slujit mai bine de 37 de ani în această comunitate.

La această zi de bucurie a comunității parohiale a participat și un grup de credincioși din Covăsânt, fosta parohie a părintelui Octavian Blaj, în care a slujit aproximativ 13 ani. În această parohie părintele Octavian Blaj, pe lângă munca depusă cu multă dăruire la Centrul Eparhial, a desfășurat o bogată activitate culturală și misionar-pastorală, cunoscută la nivel național și nu numai. Dintre proiectele desfășurate de părintele în Parohia Covăsânt, am menționa organizarea „Festivalul Românilor de Pretutindeni”, ajuns la cea de-a VII-a ediție; „Festivalul minorităților din Arad”,

ediția a III-a; a înființat Muzeul parohiei; Centrul de tineret de la casa parohială; tabăra ortodoxă de păstrare și conservare a tradițiilor românești; Așezământul Social „Acoperământul Maicii Domnului”, și alte activități.

Cu acest prilej, la sfârșitul sfinteii slujbe, Chiriarul arădean a rostit un cuvânt părintesc ce l-am intitulat „Puținul ca mult”, referindu-se la cei doi dinari lăsați de samarineanul milostiv la casa de oaspeți pentru întreținerea spre vindecare a celui salvat după căderea între tâlhari, ca simbol al pluralității ce poate fi multiplicat. După aceasta a mulțumit fostului preot paroh Viorel Mierlușcă pentru bogata activitate desfășurată în această parohie și l-a prezentat credincioșilor pe noul preot paroh, subliniind că acesta fiind și consilier economic la Centrul Eparhial are și priceperea de a spori zestrea material și spirituală a parohiei pentru care, așa cum se vede, sunt angajați toți credincioșii. În acest cadru, Chiriarul a dat îndemnul la faptă ziditoare pentru viitorul parohiei, mai ales odată cu începutul postului Nașterii Domnului.

La final, din încredințarea Înaltpreasfințitului Părinte Timotei, Părintele Flavius Petcuț, protopopul Aradului, a purces la ceremonia de instalare, înmânându-i noului paroh Evanghelia, Sfânta Cruce și cheia bisericii, pentru a-i aminti părintelui Octavian Blaj chemarea de a sluji ca învățător al Cuvântului dumnezeiesc, apoi ca săvârșitor al Sfințelor Taine și ca duhovnic și îndrumător al sufletelor spre calea mântuirii, în noua parohie încredințată.

Atât fostul preot paroh cât și cel nou, au mulțumit Înaltpreasfințitului Sale pentru dragostea și încrederea acordată pe timpul misiunii preoțești, precum și tuturor

celor de față, mulțumind Bunului Dumnezeu pentru toate cele dăruite până acum și cerând ajutor pentru mai departe în lucrarea pastoral-misionară.

Hramul Mănăstirii arădene Roșia

În ziua prăznuirii Soborului Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil și al puterilor cerești netrupești, mulțime de pelerini din toate părțile județului Arad au venit la Mănăstirea închinată Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil din satul Roșia, Protopopiatul Sebiș, pentru a participa la slujba de hram. Sfânta Liturghie a fost oficiată de Înaltpreasfințitul Părinte Timotei Seviciu, Arhiepiscopul Aradului, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. Din sobor a făcut parte și pr. Alexandru Botea, Protopopul Sebișului.

În cuvântul de învățătură cu titlul „Învățătura Bisericii Ortodoxe despre creație”, Chiriarul a vorbit îndeosebi despre lumea nevăzută și sfinții îngeri – adică natura, numărul și ierarhia, numele, slujirea și cinstirea lor – de asemenea, despre sufletul omului și înrudirea sa cu ființele cerești, de unde izvorăște și datoria strădaniei spre desăvârșire. Anul omagial al educației religioase a tineretului creștin ortodox, totodată și comemorativ al Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanu, îndeamnă la creșterea celor mici și tinerilor în duhul Bisericii sub ocrotirea sfinților îngeri, având pilde minunate din viața celor bineplăcuți lui Dumnezeu, din istoria bisericească precum și din cea a poporului nostru dreptcredincios, a subliniat Înaltpreasfinția Sa.

Răspunsurile la Sfânta Liturghie au fost date de un grup de psalți „Trysagion” din Iași, condus de tânărul protopsalt Alexandru-Ioan Tecucianu.

La finalul Sfinteii Liturghii, maica stareță Haritina Cârdei a mulțumit Înaltpreasfințitului Părinte Timotei pentru acest popas duhovnicesc în mijlocul obștii monahale de maici, precum și tuturor pelerinilor veniți în număr mare la hramul sfinteii mănăstiri.

AGENȚIA DE PELERINAJE BASILICA TRAVEL

Pelerinaj în Episcopia Caransebeșului 17 septembrie; 29 octombrie 2016

Agenția de Pelerinaje "Basilica Travel" a Patriarhiei Române vă invită să participați într-un pelerinaj nou în Episcopia Caransebeșului, cu plecare din Arad, în care aveți prilejul să vă închinați în Catedrala Mitropolitană din Timișoara, Catedrala "Schimbarea la Față" din Reșița și Catedrala episcopală din Caransebeș.

TARIF: 55 LEI

Pelerinaj la Mănăstirea Izbu 4 septembrie; 9 octombrie 2016

Agenția de Pelerinaje "Basilica Travel" a Patriarhiei Române vă invită să participați într-un pelerinaj la Mănăstirea Izbu, cea mai veche mănăstire din Ardeal, cu plecare din Arad. În acest pelerinaj aveți prilejul să participați la Sfânta Liturghie și să vă închinați la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mănăstirea Izbu.

TARIF: 50 LEI

Pelerinaj social în Țara Sfântă - plecare din Cluj - 6 - 10 octombrie; 3 - 7 noiembrie 2016

Agenția de Pelerinaje "Basilica Travel" vă invită să participați la un pelerinaj în Țara Sfântă, cu închinare în Ierusalim - Sfântul Mormânt, Calea Crucii, Golgota, Grădina Ghetsimani; Nazareth - biserica unde Sfânta Fecioară Maria a primit Buna Vestire; Hozeva - moaștele Sfântului Ioan Iacob Românul; Betleem - Biserica Nașterii Domnului, precum și în alte minunate locuri.

TARIF: 495 EURO

Pelerinaj la mormântul Părintelui Arsenie Boca 10 septembrie; 24 septembrie; 8 octombrie; 22 octombrie; 5 noiembrie; 26 noiembrie 2016

Agenția de Pelerinaje "Basilica Travel" a Patriarhiei Române vă invită să participați într-un pelerinaj nou la mormântul părintelui Arsenie Boca, cu plecare din Arad. Mormântul părintelui Arsenie Boca se află la Mănăstirea Prislop, ce a fost ctitorită de Sfântul Nicodim de la Tismana în a doua jumătate a secolului al XIV-lea.

TARIF: 60 LEI

Pelerinaj la Mănăstirea Lainici 3 septembrie; 15 octombrie 2016

Agenția de Pelerinaje "Basilica Travel" vă invită să participați la un pelerinaj nou la Mănăstirea Lainici cu plecare din Arad. Mănăstirea Lainici este sihastria unde a viețuit Sfântul Cuvios Irodion, duhovnicul Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, închinare la moaștele Sfântului Irodion și la icoana Maicii Domnului Grabnic Ascultătoare.

TARIF: 85 LEI

Pelerinaj în Israel de Crăciun - plecare din Cluj - 20 - 27 decembrie 2016

Agenția de Pelerinaje "Basilica Travel" vă invită să participați la Marele Praznic al Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos în Biserica Nașterii din Betleem. Printre celelate obiective, menționăm: Câmpul Păstorilor, Grota Laptelui, Muntele Tabor, râul Iordan, Ierusalim - cu Biserica Sfintei Învierii, Golgota, Sfântul Mormânt, locul unde s-a aflat Sfânta Cruce, Grădina Ghetsimani și Muntele Sion.

TARIF: 595 EURO

Pelerinaj în Țara Sfântă cazare la hoteluri 18 - 24 octombrie; 4 - 10 noiembrie; 14 - 20 noiembrie 2016

Agenția de Pelerinaje "Basilica Travel" vă invită să participați la un pelerinaj în Țara Sfântă, cu cazare la hoteluri. Printre locurile în care ne vom închina, menționăm: Muntele Tabor, râul Iordan, participare la Sfânta Liturghie la Biserica românească de la Ierusalim, Biserica ortodoxă a Nașterii Domnului din Betleem, Drumul Crucii, Sfântul Mormânt și Biserica Învierii, Golgota.

TARIF: 695 EURO

Pelerinaj în Israel și Peninsula Sinai 19 - 25 octombrie; 07 - 13 noiembrie 2016

Agenția de Pelerinaje "Basilica Travel" vă invită să participați la un pelerinaj în Țara Sfântă și Peninsula Sinai de 7 zile, cu trecere pe la cele mai importante obiective: Lod, Muntele Tabor, Mănăstirea Sfânta Ecaterina, Ierusalim, Drumul Crucii, Golgota, Sfântul Mormânt și Biserica Învierii, Hozeva, râul Iordan, Biserica ortodoxă a Nașterii Domnului din Betleem și Biserica Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul.

TARIF: 730 EURO

ARAD - CENTRUL „SFÂNTUL APOSTOL ANDREI”: B-dul Revoluției, Nr. 30, Tel./ Fax: +40257.466.784, Email: arad@basilicatravel.ro. Program: 09.00-17.00

REȘIȚA - CENTRUL „SF. AP. PETRU ȘI PAVEL”: Str. Republicii, Nr. 1, Tel/Fax: +40255.255.135. Email: resita@basilicatravel.ro. Program: 09.00 - 17.00

BUCUREȘTI - BASILICA TRAVEL: Str. Doamnei, Nr. 20, Tel/Fax: +4021.316.35.03, Mobil: 0741.260.424, Email: office@basilicatrave1.ro. Program: 09.00-17.00

www.pelerinaj.ro, www.basilicatravel.ro

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
 Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CRISTINEL IOJA
 Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Diac. CAIUS CUȚARU
 Administrație: Pr. FILIP ALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:
Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
Tel/Fax: 0257-285.855, calea.mantuirii@yahoo.com
Tipărit la Poudique srl Arad.
ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
Costul unui abonament este de 50 lei anual.